

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona Ptas. 2 trimestre
 Fora ciutat » 2 »
 Los suscriptors del interior reben las obras del
 : : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de las Cabras, 13, 2^{on} (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent 15 cénts.
 Los números atrassats son al mateix
 : : : : : preu y sense folletí : : : : :

NOSTRES ACTORS CÒMICHS

(De fotografia de Xatart)

JOAQUIM MONTERO

Tinch gracia, gran experiència
 y altres qualitats molt variass.
 Ningú 'm fa la competència...
 recordin en Palaudarias
 del Somni de la Ignocència.

XVI Petit Concurs

CONVOCATORIA ESPECIAL

(Vegís lo número 188)

S'han rebut las composicions corresponents als números 15, 16, 19, 24, 33 y 37.

Per lo tant, hi han pres part totas las que varen convocarse.

Al número vinent se farà públich lo Fallo definitiu.

Discurs Presidencial del Certamen Humorístich «La Seba» celebrat aquest any

Encar no fa un any, *La Seba* reunia, com avuy, á infinitat de personas conegudas, ay-mants del humorisme y de la sátira, per celebrar la festa anyal en la que demostra que el cultiu del *lunx satura*, plat de moltas fruitas que 'ls pagans oferien á la deesa Ceres, no ha mort, ans al contrari, cada any trova nous poetas que senten afició y cultivan aquets gèneros literaris; poetas que 's congregan sota el dosser d' ahont fuigen per sempre las trifulgas de la vida, els mal-de-caps de la lluyta per la existència, las penas que en nostre cor hi nian y ahont la franca y espontánea rialla hi té son reyalme.

Avuy, al igual que aquell jorn de que vos hi parlat, ens trovém reunits pera repartir els premis á tots aquells que han sigut mereixedors de tals, en la lluyta ahont las armas son plomas y ahont la alegria y el bon-humor hi regna; lluytas, no com las de la Edat Mitja, edat de torneijos y de guerras, sino aquellas altras

ahont no hi valen ni las espasas ni las llançes y ahont els pinxos d' ales-hores hi farien un paper molt trist. Perdonemlos el mal gust que tenian la gent del ferro y celebrem la festa á imitació de las iniciadas en la cort del rey D. Joan, aygador de la gentilisa.

Fins fa pòchs anys eran postergadas d' aquesta festa tota classe de treballs satírics ó humorístichs, com si els poetas y escriptors satírics no beguessin també en la font de Hipocrene y com si durant la nostra curta estada en el planeta terra estessim sempre capficats y tristos, nostalgichs y melancòlichs ¿no sentim, encara que poch, á la gentil alegría trucar á las portas de nostra casa? ¿per ventura, ens passém la vida plorant? si aixís fora, pobre Rabelais que 'ns digué: *le rire est propre de l'homme* ó be aquella altre frase de un filòsof que digué que l'home era: *animal ridendo capax*. Abaixó no podem estarhi conformes perquè si aixís fos, ¿creuen vostès que veuriam pel nostre voltant á gent trista, melancòlica, hipocòndrica? ¿creuen vostès que 'ls inglesos sabrian el que es *spleen*? Si nosaltres fossim *animal ridendo capax* fugiriam del nostre pensament las cosas tristes, sentimentals, els dramas y tragedias no tindrian admiradors, solsament el vaudeville ó el saynete dominaria en la escena; la elegia fora expulsada dels gèneros literaris per la sátira, mes com per poder disfrutar ab més gust de una cosa bona, es precis saber ó coneixer la dolenta, com la amor no pot existir sens l'odi, el bé sens el mal, aixís tampoch pot existir la alegría eternalment, es precis que á voltas sia rellevada per la seva enemiga, la tristesa. Si quan empeném el viatge al tenebrós país del silenci, al més enllá á aquell lloch ahont tothom hi fa via y ningú torna; si contessim las horas en què havem gosat de alegrías y totas aquellas horas en que havem sofert tristesas, veuriam que aqueixas superan á aquellas, quedant demostrat que l'home no es *animal ridendo capax*.

Per dos països, molt diferents l'un del altre, passém durant el transcurs de la nostra vida; lo un, de terreny fangós, de cel plomís, de dias sense sol, camins y viaranyes plens d' esquerdots y esberzèrs, fullas secas y flors marcidas, arbres pelats y vent de tramontana; la vegetació solsament produheix caléndulas y convòlvulas, jaras y julianas, mirtilos y hortigas, sasafrás y serpentaria; 'ls rius que hi corren son: el del *spleen* y el del mal-humor, formats per ayguas corrompudas que portan los miasmas que secan el cor de tots aquells que per allí passen, els llachs de la tristesa y de la melancolia reben las ayguas dels rius ja citats; las montanyas son ermas, pedregosas, sens camins, formant la cordillera de

las penas; tot aquest conjunt, tota aqueixa cosa, fa que el mortal que hi penetra 's recordi del terrorífich *lasciate ogni speranza*, del Dante.

Pero al costat de aquest hi trovém un paisatge totalment cambiat, diferent, hermós paisatge que comensa prop de la cova de la del Bon-humor y acaba al peu de la montanya del Lli-vertinatje; aquest es el país de la alegría, país en quals fronteras teixidas per olorosas flors treuen de nostres cors las penas que hi nian; en la porta de entrada hi trovarém á un nano, gaperut del davant y del darrera, cobert son cap per un gorro-frigi adornat ab cascabells, ell vos indicarà 'ls camins y viaranyes de aquest lloch, camins plens de olorosas flors, arbres de sombra y de fullatje vistós, de vegetació pròdiga, no hi trovareu passioneras ni cicuta, adormideras ni sempre-vivas, sino que 'ls clavells y rosas, violas y nephentas creixen per las voras dels paseijos enviant sa delicada olor als viatjans que per 'lli passen. Las murmuradoras fonts del Bon-humor y del Bullici formant rejolins de transparent aygua van á parar al llach del Plaher; si per allí hi passeu, la deesa Hebe vos oferirà un vas d' aqueix líquit, accepteulo, pero procureu sempre deixarne un xich per el jorn de demá ¡ay d' aquell, que apura tota l' aygua en una sola vegada! Del fons de las covas de la Gatsara, de la Festa y del Goig hi sentireu cants, riallas, trencadissa de copas, brindis y tota classe de sortilegis per no recordar el ahir ni pensar ab el demá; el suau oreitj que per 'lli corre, fa olvidar el mal; Momo vos entretindrà ab sos chistes y quèntos; Sileno, ab son caràcter alegre, sa filòsofia pràctica, sa sátira de bona lley, no insultiva ni baixa, sino alegre y franca, farà allunyar de vostre entorn tot recort trist; Bes, ab sa música vibrant vos atorróllará fins produhirvos un goig excitat; las tres Gracias vos oferirán coronas y la Fortuna vos dirigirà hermosa mirada.

Nosaltres, som d' aquells que fugim del primer paisatge, no volém res trist, volém dias ab sol, caras alegres y sonrientas, riallas y festas, som admiradors de la poesia festiva y satírica y á ella dediquém tots els nostres esforços, pera enaltirla, pera que sia tant respectada, com respectada es la elegia.

La poesia festiva es com una noya de quinze á vint anys, de cara alegre, ulls vius, galtas sonrosadas, vestint trajos clars, portant flors al pit y sempre riallera, enrahonadora, expansiva, amiga de la brometa y no cuydantse del dir del vehinat.

El seu móvil es la distracció, l' entreteniment; no es una poesia de género pensador, no entraña cap problema, cap filòsofia; el xiste, el *calembour*, la paraula de doble sentit hi te son hostatje.

(Continuará)

Composició guanyadora de la Flor Natural en lo Certamen «La Seba»

Amor llaminer

LEMA: Epístola

Manela, de mon cor, prenda estimada;
carmet-lo de llimó, mel, ambrosia;
amor de mon amor, péra ensucrada...
escóitla la *pistola* que t' envia
aquell que vas jurarli una vegada
amor, fidelitat... é hipocresía.
Escóltam, y si creus que só culpable
me tanco d' aburrit, dins d' un estable.

¡Fa un any que no t' he vist, fa un any que ploro!
¡Un any fa, que no he vist la teva fatxa!
¿Qué s' ha fet aquèll nas, nasset de lloro,
ídol etern de los pillets de platxa?
¡Retorna á mí, Manela, que ja anyoro
poguer sentir del teu amor la ratxa.
¡Qué sense tu, m' es impossible 'l viure
puig ne trobo á faltá aquells tips de riure!

¡Qué hermosos aquells temps en que jo 'm creya
volgut per una nena tan bufona!...
Perque, *cuydado*, que quan jo 't somreya
tu n' érats molt garbada... empró molt mona,
y encare qu' un soldat en tu n' hi veyá,
plegats passavam més d' una hora bona.
Pensarhi solzament, me treu de tino,
ventura que encare poch jo m' hi amohino.

¿Ahont son aquell parell de sabatetas
que 't vaig comprá als encants de Sant Antoni?
¿Ahont son, contesta, aquellas tres pessetas
que vaig enmatllevar per tu á en Geroni?...
Segur que vas gastarlas per galetas.
¿No es vritat? ¡llaminera del dimoni!
¿Cóm has d' *arreconar*, si tot t' ho gastas
per comprarte confits y comprar pastas!

Per més que tu no 'm dius en ta estimada
fetxa del 23 del mes que corra
que estás en un piset de rellogada,
que hi fas alguna feyna é hi vius de gorra,
ja m' ho va dir la *Pepa ensarinada*
dissapte bo-y banyantnos á la sorra.
No sé com t' has tornat, que tot m' ho tapas...
pro, ah pilló! ja sabs tu, que no m' atrapas.

També vareig saber, y aixó es més *grava*,
que ta germana gran n' era promesa
ab un vell que ab prou feyna s' aguantaba,
que va morí d' ofech... y de vellesa,
y que si no hagués mort, prest s' hi casaba
no més que per cubrir certa *ravesa*.
Ravesa, de la qual ella 'n bllassona
y que l' enalteix molt, segons enrahona.

Y tu, de tot aixó, ni un mot m' explicas;
es clar, com que no fas més qu' atiparte
de llamins, y no estás may per *musicas*
que pugan més ó menys interessarte;
pro espérat, que si tu m' escrius á micas
jo t' escriuré á bossins, per fastidiarte.
Ja sabs que só molt bo, pro quan m' irrito
tirar'ho tot pel cap m' importa un pito.

Per més que 't vull renyar, no veig manera;
¿y cóm, si tan t' estimo? ¡si ets tan maca!
¡Retorna á ton Ximplici, que t' espera
oberts los brassos, neta la butxaca,
perduda l' il-lusió, buyt de mollera
y sech com forta pell d' una petaca.
Fés'ho per mí, Manela, y jo 't prometo
que vingas com ne vingas jo t' atmeto.

Ja ho sabs, si vols deixar á aquell manobre
y á mí tornar, fés'ho qualsevol día,
que aquí t' espera aquell, que encare que pobre
per darte tots los gustos no vivia,
y 't duya á passeijar sempre per sobre
las fonts del *Gal*, *Trovada* y *Satalia*;
ahont esperavam qu' arribés la fosca
per cassarne algun *grill* ó alguna *mosca*...

Adios, dolç amor meu, coca ensucrada,
tortell de dos ralets, *bombó* de menta;
Adios, ma etern amor, prenda estimada,
contesta la *pistola* que 't presenta
aquell que vas jurarli una vegada
no ferlo caurer may en cap afrenta.
¡Adios, Manela, per darrera volta!...
¡Adios... poca-vergonya y poca solta!

VICENS ANDRÉS.

NOTA HUMORÍSTICA.—Una tripulació famosa

Marsella, Génova, Milán

DEU DIAS DE VIATJE

VII

Génova.—Palaus y carrers estrets. — Aspecte pintoresch.— Cotxeros tractables. — Museos.—Lo parch.—Urbanisació cara.—Los voltants de Génova.

Génova es una ciutat italiana en la seva forma y lo seu fondo. Lo cosmopolitisme ha passat per sobre d' ella sense deixarhi rastre gaire visible.

Es una població gran, ab molts palaus, de totes classes y colors. Palaus blanchs, palaus roijos, palaus de la familia Doria, de la familia Galhiera y d' un altre sens fi de familias. Palaus municipals, palaus provincials, palaus bibliotecas, museos d'arquitectura, escultura, pintura y un altre pila de cosas.

Té carrers estrets, molt estrets y altres bruts, molt bruts.

Edificada la població en la vassant d' un turó, lo desnivell entre los seus carrers es gran. Aixís es qu' hi han casas de vuit y nou pisos, que per un carrer son á plá terreno y per l' altre, lo nivell de la vía pública es al pis número set ó vuit. Per aixó hi ha un tranvia funicular que comunica la part més alta de la ciutat ab la barrada del port qu' es la més baixa, y per medi del qual se salva en cinch minuts una distancia que se necessita per recorre-la á peu, salvant lo subtat desnivell del terreno, ben bé mitja hora ó tres quarts.

L' aspecte de la població es bonich y típic.

Está provehida d' un complet servey de comunicacions per medi de tranvías, omnibus y cotxes de plassa. Los cotxeros son bastant més tractables que 'ls de Marsella.

Génova es ciutat rica, dotada de bons empedrats, bona policia urbana y perfectament illuminada per electricitat.

Los palaus son luxosos y notables; aixís per la riquesa y bellesa de la seva arquitectura, ornamentació y mobiliari, com per los tesoros d' arqueologia, pintura y escultura que enclohen en los seus salons y galerias.

Lo parch de Génova consisteix ab una bonica y pintoresca cascada rodejada de jardins que comensant en la part alta de la ciutat acaban en lo punt d' unió dels carrers d' Anssaroti y Roma, las dos *vias* més aristocráticas de la població. En dit petit parch, que no per ser petit deixa de ser deliciós, hi han tancats en gabias, dos ó tres animals d' escàs valor, com llops, ossos y algun altre tan poch raro com aquets.

En la plassetta que forman al juntarse los ca-

LECTURA AGRADABLE

rers d' Anssaroti y Roma s' hi aixeca una estàtua equestre de Víctor Emanuel.

Al altre bandada del parch, quina cascada se illumina als vespres ab llum eléctrica, s' aixeca un alt terraplé, desde 'l que se domina la bonica perspectiva del port, y en lo qual hi ha un ample y preciós passeig ombrejat per plátanos de grans dimensions.

Aquest terreno, elevat com molts altres grans desnivells que hi han en la ciutat, está defensat per un groixut y alt mur de contenció que dona idea de lo costossíssima que deu resultar l' urbanisació de aquella populosa ciutat. En alguns punts per salvar aquestas notables diferencias hi han grans escalinatas de més de cent esglahons.

Aixó mateix que en petita proporció, además de fatigós, resultaria lleitj, contribueix ara poderosament á embellir Génova, dotantla d' hermosas perspectives y facilitant la construcció de sos edificis monumentals.

NOTA ARTÍSTICA

¡Jo no possehi lo cor de la raspa de Caifás!
Creya trová amor fidel á dins son cor amorós, y hi trovo un pebrot mes gros que la torre de Babel.

¡Malviatje las barbassas del conceller Benjamí!
¿Ahont s' es vist donarme á mí tals descomunals carbassas?

¡Jo tot un centurió!
Jo, qu' ab doias parauletas he conquistat mes respetas que hebréus matá Paraó.

Jo, qu' anant frente 'ls soldats ab l' ayre aquell tan guerrero tan ayrós, tan sandunguero y mirant á tots costats tot fent la mitja rialleta, totas las raspas suspiran totas ab afany me miran per veurer si 'ls faig l' aleta.

Quan me presento al posseig més enyojat que 'l rey Midas... ¡hasta á nyinyeras y á didas arribo á donar mareig!

Totas ab afany me buscan, totas per mi se desviihen y algunas, molts cops me diuhen cosas que mon cap ofuscan.

Y sent per tots admirat y per més cors que sondeigi ¡per una raspota 'm vegi tan vilment despreciat!

¡Mireus que m' estima poch quan me dona un mico així!
¡si ab lo que me passa á mí n' hi ha per tirá 'l casco al foch!

¡No pot aixó aná ni ab rodas!
mon cap á turbars' comensa, ¡potsé aquesta ximple 's pensa que 's te de casá ab Herodes, ¡Ahont va donya Pretenciosa!

¿qué pot esperá milló que hi vagi un Centurió y la vulgui per esposa?

Ja present no deu tení quan aixís me desprecia que li vaig comprar un dia de cacahuets un trentí!

Las donas son aixís totas á un soldat... ¡já han de volgué! creuhen trová un concellé y trovan un... ¡llimpia botas!

Mon honor está en perill ab aixó prou de rahóns... ¡si no 'm dona explicacions la mato com á un cunill!

Ab paciència tot s' alcansa; avuy li tornaré á di' y si acás no 'm dona 'l sí y de escoltarne se cansa, acabaré tal querella d' un modo que farà pó: de primer... me mato jo, y després... ¡mataré á n' ella!

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

En los seus voltants, més elevats encare que la part alta de la ciutat, hi han construlit bellíssimas casas de recreo habitadas en sa major part per extranjeros. F. DALMASES Y GIL.

¡Quin desengany!

ACCÉSIT EN LO CERTAMEN «LA SEBA»

LEMA: Carbassejat.

¡Oh! ¡Quí ho havia de di!
ni que m' ho haguessin jurat!
¿Jo véurem carbassejat per una raspota així?

No 'm creya que aquella mossa tant prudenta y recatada me dés així de suptada una carbassa tant grossa.

Prés per ma boja fal-lera no m' havia imaginat véurem aixís desdenyat per 'quell serafí d' ayguera.

Jo no puch compendrer pas que tan cruel sigui ma sort,

Servey de fora

GRACIA.—La funció que tingué lloch lo diumenge prop passat en la distingida societat «Protectora Graciense», fou molt agradable y divertida.

Del programa que era compost tot de obras catalanas formaban part las bonicas produccions *Un beneyt del cabàs* y *Indicis*, las quals foren regularment interpretadas pel director del quadro dramàtic D. Jaume Arqués y los senyors Paret, Cais, Ribas y Alorudo.

Demá tindrà lloch en la societat «La Banyia Graciense», la inauguració de la temporada teatral en la que 's posará en escena un aplaudit drama y la pessa *Sense sogra*.

Los balls que la societat «El Capullo», dona en la tarde dels dias festius en lo bonich local de la mencionada societat se veuhen molt concorreguts y lluhits.

SANT ANDREU DE PALOMAR.—En el teatro del Casino del Progrés, demá diumenge á la tarde, tindrà lloch una important funció á la memoria del ilustre fundador del Teatro Catalá, la qual ha sigut anunciada per medi de ben combinats prospectes redactats en nostre idioma.

Las obras escullidas son *Las joyas de la Roser* y *Las carbassas de Montroig*.

Cuberts los gastos de la funció, lo producte s' entregará á la Casa Asilo de la població.—V.

MANRESA.—Dijous de la setmana passada, en la Cerveceria Catalana, se representá per primera vegada la popular sarsuela publicada en lo folletí de aquest periódich, *Lo somni de la Ignocencia*. Obtingué un éxit notable.—A.

VICH.—Dissapte y diumenge passat ab justos y merecuts aplausos premiá 'l distingit públich que ocupava 'l saló de espectacles del Centro Industrial, l' indisputable mérit del aventatjat artista musich senyor Cela, que sab treure de son violí, desde la veu humana y 'l cant de multitud d' aucells, fins al só dels clarins de caballeria.

Tingué que repetir algunas pessas per satisfacer las justas aclamacions del públich.

Diumenge próxim 29, debutará en lo citat Centro la companyia dramática Castillos.—J. S.

À festa majó

Las campanas de La Escala tocan á festa majó, tot lo poble vesteix gala, balladas fan á la sala y á la iglesia gran funció.

Tothom á rebre s' apresta al forasté en son estatje y del treball fen protesta, las barcas en só de festa se gronxan prop de la platxa.

De las festas de la costa, cap com La Escala per mí, no 's per dí. Ja podeu ferhi una aposta. ¿Fá que sí?

Munió de casetas blancas, com gay vol de papallons revolteixan per las brancas; per tot arreu caras francas, per totas parts amichs bons.

Platxa hermosa, mar galana, oritsó pur y sens bel, sol esplendent, terra ufana, n' es La Escala catalana per mí, l' escala del cel.

Que no hi ha poble en la costa que 'n ré 'l puga competí, no es per dí. Ja podeu ferhi una aposta. ¿Fá que sí?

Platxa y carrers de la vila, plens van d' animada gent que riallera desfila, en tant la cobla refila atrayent tot lo jovent.

Lo foraster que veu noyas, ja 'l podeu dí enamorat; no son noyas, que son toyas, no son toyas, que son joyas, quí no 's casa, es que 's casat.

De las noyas de la costa, á La Escala per lluhí, no es per dí. Ja podeu ferhi una aposta. ¿Fá que sí?

A las balladas de sala, lo pescadó ab l' hicendat alterna, d' amor fen gala, que entre 'l poble de La Escala regna sols fraternitat.

Las primorosas donzellas, portan sos vestits millors y al mostrá sas caras bellas, del ball ne fan totas ellas un hermós jardí de flors.

Que no hi ha en tota la costa caronas com las d' allí, no es per dí. Ja podeu ferhi una aposta. ¿Fá que sí?

En la platxa á totas horas hi ha sardanas; ¡quadro hermós! al compás de las tenoras, se confonen las senyoras ab los sencills pescadós.

Y entre aquellas ninas bellas marcan 'ls punts sorrinas, las barretinas vermellas semblan pomells de rosellas, que á sa gracia 'n fan present.

Las sardanas de la costa, de La Escala van sortí, no es per dí. Ja podeu ferhi una aposta. ¿Fá que sí?

A n' al mar, hi ha grossa festa tan bon punt la nit ha entrat, si la vila n' es modesta en cambi 'l progrés li presta sa llum, la electricitat.

Las vistas, quedan cegadas; flamas creman per tots llochs, Las barcas engalanadas, ab fanals iluminadas; y al *Cargol* castell de fochs.

La Escala, no té en la costa qui la puga competí, no es per dí. Ja podeu ferhi una aposta. ¿Fá que sí?

Forasté que una vegada hi ha estat, ja hi vol torná y si grata es la arribada, quan s' empren la retornada, ab tristesa 'l cor, se 'n vá.

Y es que al deixar aquell poble, del seu propi, fugir creu; que 's allí la gent tan noble, que si es que no té un cor doble, no sé l' amor d' hont se 'l treu!

De los pobles de la costa, cap com La Escala per mí, no es per dí. Ja podeu ferhi una aposta. ¿Fá que sí?

Novas

Ab l'objecte d'anar enriquint la notable y en son gènero sens rival Biblioteca de LO TEATRO REGIONAL, publicarem ab lo número d'avuy y el vinent la celebrada joguina que tant nom doná al malaguanyat artista D. Miquel M. Palá y Marquillas, titulada *¡Als peus de costé!* preciós fi de festa quina acceptació y bondat no habém de recomanar ja que no 's tracta de cap obra desarreconada y sí de reconeguda popularitat.

Seguirán publicantse las millors obras de nostra escena catalana, quins exemplars sían de debó agotats, aixís com las que 's vagin estrenant ab éxit gran y verdader.

Bon comens ha tingut la present temporada teatral de Romea.

La funció inaugural se vegé concorregudíssima com feu assegurar per los seus preparatius. Hi assistiren los senyors governador civil, alcalde y capitá general.

La representació de las obras *Las joyas de la Roser* y *Cura de moro* sigué bona.

La nota principal de la vetllada consistí en la coronació del busto del immortal poeta en Frederich Soler, avans de la qual se llegiren poesias que foren aplaudidas, especialment la que resultá esser de D. Angel Guimerá.

Al endemá diumenge per la tarde va repetir-se dita funció y per la nit se posá *La Dida* y *L' Infanticidi*, debutant las senyoras Juaní y Alentorn.

Dilluns se posá en escena la comedia *La Suripanta*, que proporcioná una entrada escassíssima com pot ser may s' hagi vist.

Es d' aplaudir á la empresa la supresió del calificatiu *original*, ab que ha anunciat aquesta obra, quina ridícula insistencia en la temporada passada, sigué tan censurada en lo camp literari.

En la nit aquesta, s' estrená una comedia castellana, en un acte, de D. Eduard Aulés, titulada *El vil metal*, comedia que obtingué un éxit molt merescut perque abunda en situacions interessants, en bellíssims pensaments y una versificació fluida com de costum en lo celebrat autor.

Diumenge á la nit se posá l' aplaudit drama de Soler *La bruixa*, obtenint bon desempenyo.

Lo conegut y celebrat poeta J. Aladern está terminant un treball històrich-descriptiu de la vila d' Alcover, de la época romana fins als nostres dias.

Constará d' un volum de 60 planas y 's vendrá al preu de una pesseta.

La empresa del teatro Novetats ha publicat ja 'ls cartells de la nova temporada de companyia catalana-castellana pera 1895 á 96.

En l' important quadro qu' estará dirigit per D. Anton Tutau, hi figuran apreciables artistas aplaudits per nostre públich en diferentas temporadas.

La empresa te en cartera oon número d' obras de reputats autors dramàtics y durant la temporada se 'n posarán algunas de gran espectacle.

La festa de repart de premis del humoristich Certamen «La Seba», celebrada en la nit del diumenge passat, no desmeresqué en res á la dels anys anteriors. Se convocá allí tot lo més granat d' entre l' element

jove de nostres poetas, lo qual no es d' estranyar, atrets per lo desitj de passar unas horas d' expansió y bon-humor.

S' aplaudiren los autors premiats y 's celebraren los treballs llegits, d' entre quinas firmas recordém: Givanel, Coll, Andrés, Barbany, Llenas, Bonavía, Llimoner, Ramon R., Ll. Salvador, Aladern, Domenech, Pujadas, Asmarats, Ribó, González y Pons.

Alguns dels més importants treballs ja tindrán ocasió de llegirlos nostres lectors en lo present número

Aquesta nit en la societat coral «La Barretina», s' hi donará una funció extraordinaria á benefici de tres joves que han entrat á la quinta actual.

Se posará en escena lo drama *Las francesillas*, lo monòlech *L' últim grahó* y s' estrenará la pantomima *Casto el infame*.

També hi pendrá part lo coro de la societat.

La coneguda tiple de sarsuela Concha Segura sigué víctima fa pochs dias d' un sensible accident ocorregut durant la representació de *Los dineros del sacristán*, en lo teatro Circo, de Murcia.

Pera la primera mutació va donarse l' avis avans de temps, y al aixecar un dels bastidors enganxá á dita artista que caigué desde l' altura d' un metro, produhintse contusions que la privaren de continuar la representació.

En lo Jardí Espanyol estant donantse las últimas funcions de la temporada, la qual ha resultat fructuosa en molts conceptes. Per aquest motiu ha vingut posantse casi á diari la obra de més gran éxit que s' hi ha representat, complahentnos fer constar que ha sigut catalana y publicada en lo folletí d' aquest periódich. Nos referim á *Lo somni de la Ignocencia* quinas representacions han passat de vuitanta.

La distingida societat «Centro Cómico», inaugurarà dilluns passat la temporada de 1895 á 96 celebrant un lluhidíssim ball en la platea del elegant teatro Lírich, que 's vegé concorregut extraordinariament.

L' afortunat teatro Eldorado ha conseguit l' aplauso unánim pel nou quadro de sarsuela que ha presentat.

Totas las obras posadas fins ara en escena han obtingut un desempenyo esmeradíssim, enduyentsen los majors elogis la celebrada tiple senyoreta Pretel y la senyora Montañés, y los senyors Pinedo, Talavera, Fernández y Oliva, fentse també dignes de simpatia los demés artistas de la companyia.

Al Circo Ecuestre, quinas funcions ja son fi de temporada, s' hi donan las de benefici dels principals artistas.

Dimecres hi tingué lloch, la del inteligent administrador D. Fernando Guerra, persona que conta ab numerosa relació y simpatias en nostra ciutat.

Dijous de la setmana passada l' apreciable artista de sarsuela senyor Escribá sigué víctima de un desgraciat accident en ocasió de donar la funció del seu benefici en lo teatro Jardí Espanyol.

Estava representant la sarsueletera valenciana *Carracuca* en la qu' éll desempenyaba lo protagonista, quan impensadament se li dispará l' arma de foch uns ins-

tants avans del precís, rebent tota la fegonada á la part dreta de la cara.

Sigué auxiliat per sos companys de treball, tan bon punt se'n donaren compte, tenint de suspenders la representació.

Afortunadament lo mal no fou grave y l'artista se trovará aviat en condicions pera tornar á rependre la seva tasca artística.

L'«Orfeo Bilbaí» esperat ab verdader desitj en nostra ciutat, y que arribá per fi, dimars passat, ha sigut objecte de carinyosas manifestacions en tots los actes en que desde alashoras ha pres part.

Nostre públich, tan amant de la música, no 's cansa de fer l'elogi del bon gust ab qu'executa l'Orfeo, son extens y variat repertori.

Ben vingut sia á la terra catalana y també sia grat lo recort que se n'empörtin.

Per ahir vespre estava anunciat en lo teatro Romea l'estreno d'una loa titulada *Al cim de la gloria*, dedicada al geni d'en Frederich Soler.

La companyia coreogràfica de Giovanni Ansaldo que actuá últimament en lo teatro Eldorado d'aquesta ciutat, ha debutat ab molt éxit en lo Apolo de Valencia.

D. Ignocent López Bernagosi

Divendres passat morí en aquesta ciutat D. Ignocent López Bernagosi, lo popular editor y l que més impuls doná á la publicació d'obras catalanas en lo comens de nostre renaixement literari.

Unit ab estret llas de verdadera amistat ab qui fou lo més celebrat de nostres autors dramátichs en Frederich Soler, sigué qui doná á conèixer sas primeras obras, tresor avuy de la nostra escena.

Editor dels populars setmanaris catalans *La Campana de Gracia* y *La Esquella de la torratxa*, no cal fer constar quant y quant ajudá al encarinament y per lo tant al cultiu de nostra estimada parla.

Era persona digne d'estimació per son bon tracte y bon sentit. Per aquest motiu ha sigut sentidíssima tan sensible pèrdua, qual dol se mostrá clarament diumenge passat, ab la numerosa concurrència que assistí al enterro.

Rebi sa estimada familia, ab la que fa molts anys nos uneix verdadera amistat, lo mes sentit pèsam d'aquesta Redacció, fentlo extensiu á las dels apreciats colegas citats més amunt.

Havem tingut ocasió de veurer la nova revista quinzenal de *Sport* titulada *El Veloz* y que veu la llum á Reus.

Es sens dupte aquesta revista una de las més importants en son género, y potser única, considerant lo seu preu económic y l'estar presentada ab notable luxu.

Se ven á 10 céntims. En nostra ciutat pot adquirirse en lo kiosco de Calaf, situat á la Rambla de las Flors aprop de Betlem.

Ha quedat oberta fins al 15 d'Octubre próxim la matrícula pera las classes de solfeig, piano, cant y composició en l'«Institut Musical» dirigit per D. Lluís Millet y D. Joseph M. Comella, instalat en lo carrer Dufort, 1, 1er (Orfeo Catalá).

A més del gran número de obras notables que tenim anunciadas pera donar en lo folletí, nos plau adelantat los títuls de tres més que segurament nostres lectors se n'enterarán ab gust. Tals son *Las ametllas d'Arenys* y *Un embolich de cordas* del celebradíssim autor D. Joseph M. Arnau y la també popular *A pel y á repel...* de Campmany.

Cul de sach

Avís colocat á la porta del Teatro d'un poble de mala mort, á l'hora anunciada pera comensar la funció.

«Com que ja es l'hora de escomensar la funció de la comedia y 'ls poca-paraula dels comedians encara no han vingut queda suspenguda Mirarém de ferla un altre dia. Veto aquí.

Aquell que ja s'hagués gastat els cortos comprant entradas ó llunetas y no hi estiga conforma... no sabem que dirli.»—X.

Enigmas

Xarada

En la catalana escena orgulleixen los seus noms, artistas que la sua gloria també ho es de la regió, que del regional Teatro una historia donan d'or...

Isclé Soler, Bonaplata, que ab companya del autor, d'aquell *prima-dos* insigne que avuy ab dol plorém tots, seguint d'uns altres la via no estronqueu los vostres llors y al Teatro de la terra orgulliu ab creacions...

Jo os saludo y tot os llenso puig que *ters* en la regió que constants al gran Talía trasplanteu ab vostres dons, del qui honra á Catalunya jo *dos* conto admirador.

¡Avant actors de un Teatro que avuy plora al fundador!
¡Catalans que vostra via Catalunya premia ab tot!

SISQUET DEL FULL.

Las solucions en lo próxim número

* * *

Solució á la xarada del número 188.—A-la-ban-sa.

Solucions dels insertats en lo número 189
XARADA.—A-ger-ma-nats.

Correspondencia

Jaume Roca Fós: no acceptém tals proposicions.—Agustí Ferrer: encare que ho fos no voldria dir res.—Joseph Puig Pallol: més concis potser aniria.—E. Curbell: anirem veyem lo qu'envià.—Lluís de Martorell: ja ho tenim present pero un hom no sap per ahont girarse.—Joana Torrens: te disposició.—Llorens Bonasvalls: sols una, la segona.—Dolors Riera Batlle: mil gracias.—Vicente Meseguer y Lacruz: no conèixem cap treball del seu nom pero la lletra no 'ns es desconeguda.—S. Folch: estudihi més.—Silvestre Xato: veurém de aprofitar algo.—B. Montagut y Font: vagi fent que vosté 'n sabrà.—Roch Martínez: te algunas imperfeccions difícils d'arreglar.—Anton Sabater y Mur: es un género tan gastat que no l'admetem.—Joseph Mozo: dedicatorias á individuos que l'públich no coneix se n'ha abusat massa.—Romeu Roman: ho fa desastrosament... ¿quants anys té?—Joseph Subirana: alguns.—Martí Rovell: es cosa que depent de moltes circumstancias.—F. Colom: carta per correu.—Joseph Talma: si ho fá tan be com diu, te de provarho perque 'l'creguém.